DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

1 maja **Nr. 12** Rok 1933.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą 1 zł 50 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Wyszedł z druku Nr. 27 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z r. 1933, zawierający m. in. treść następującą:

Poz.: 229—Ustawę z dnia 22 marca 1933 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

231—Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 marca 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie komunalnego funduszu pożyczkowo - zapomogowego.

106.

OKÓLNIK T. 6 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 kwietnia 1933 r.

L. D. IV. 9260/2/33

w sprawie taryfikacji towarów.

Do
Dyrekcji Ceł w Warszawie, Poznaniu, Lwowie, Mysłowicach i Gdańsku oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

I. W celu ujednostajnienia taryfikacji tkanin, zawierających domieszkę jedwabiu, oraz w celu właściwej interpretacji odnośnych uwag ogólnych do poz. 183 — 209 taryfy celnej, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Postanowienia uwagi 7 mają zastosowanie nietylko do tkanin wyrobionych z różnych materjałów włóknistych (bawełny, wełny, lnu i t. d.), zawierających w osnowie lub wątku nici z jedwabiu naturalnego lub sztucznego, taryfowo wyraźnie określonej jakości, lecz i do tkanin, których poszczególne nici osnowy lub wątku są nitkowane lub przędzone (skręcone) z nici lub przędzy wyżej wymienionych materjałów włóknistych oraz z nici lub przędzy jedwabnych, — przewidzianych uwagami 1 — 3 uwag ogólnych do poz. 183 — 209. Nici takie w dalszym ciągu okólnika określane będą jako „ozdobne".

Przy taryfikacji tkanin, w skład których wchodzą „ozdobne" nici, należy mieć na względzie następujące zasady:

A. W tkaninach z przędzy nitkowanej nici „ozdobne" (t. j. zawierające domieszkę jedwabiu) należy najpierw zbadać i ustalić ich taryfową jakość, mając na uwadze postanowienia uwag 1 — 3 Uwag ogólnych, oraz obliczając procentową zawartość jedwabiu w stosunku ilości nitek jedwabiu do ogólnej ilości nitek, z których przędza została wykonaną.

W wypadku, gdy zawartość jedwabiu, obliczona w sposób wyżej wskazany, okaże się wyższą niż 20%, nitkę taką należy uważać (zgodnie z uwagą 3) za nitkę jedwabną, taryfikując wówczas tkaninę, w skład której wchodzą takie nici w myśl uwagi 7-ej, jako tkaninę:

a) jedwabną — o ile ilość takich „ozdobnych" nitek przenosi 50% ogólnej ilości nitek osnowy i wątku,

b) jako półjedwabną, o ile ilość takich „ozdobnych" nitek stanowi od 50% do 10% ogólnej ilości nitek osnowy i wątku,

c) według odpowiednich pozycji taryfy celnej dla tkanin z dodatkiem do cła 20% (względnie z dodatkiem 10% przy stawce konwencyjnej) o ile ilość nitek „ozdobnych" nie przekracza 10% ogólnej ilości osnowy i wątku.

B. W wypadku, gdy zawartość jedwabiu w nitce „ozdobnej" okaże się w ilości niewyższej niż 20%, wówczas tkaninę, w skład której wchodzą takie nitki należy taryfikować według odpowiedniej pozycji taryfy celnej dla tkaniny z dodatkiem do cła 20% (przy stawce konwencyjnej z dodatkiem 10%) bez względu na ilość, t. j. procentową zawartość „ozdobnych" nitek w tkaninie w stosunku do ogólnej ilości nitek osnowy i wątku.

C. Przy tkaninach zaś sporządzonych z różnych materjałów włóknistych (w szczególności z wełny) lecz z przędzy nienitkowanej (przędzonej) z domieszką jedwabiu, procentową zawartość jedwabiu ustalać należy przez obliczenie poszczególnych włókien jedwabiu i wełny (względnie innej przędzy) zawartej w odcinku 2 — 3 cm. długości badanej przędzy. Obliczeń należy uskutecznić kilka ustalając średnią arytmetyczną.

Gdy zawartość jedwabiu w przędzy przędzonej ustalona zostanie w ilości powyżej 20% wówczas przy taryfikacji tkanin należy stosować zasady podane w punkcie „A" niniejszego okólnika, przy zawartości zaś domieszki jedwabiu w przędzy nie wyżej 20% należy, taryfikując tkaniny, stosować się do zasad, podanych w punkcie „B".

II. Zdarzają się wypadki, że sprowadzona z Francji przędza bawełniana posiada napisy, oznaczające numerację przędzy, nie odpowiadającą przyjętej w taryfie celnej, numeracji angielskiej.

Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu przypomina, że przy odprawie celnej przędzy bawełnianej należy ustalać numerację przędzy tylko po należytem jej zbadaniu przez odpowiednie wymierzenie oraz wyważenie określonej ilości jardów odprawionej przędzy, zgodnie z postanowieniami zawartemi w wyjaśnieniach uzupełniających taryfę celną do poz. 183, 184 i 186, stanowiących załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 lutego 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 304).

O powyższem należy niezwłocznie powiadomić podległe urzędy celne.

Kierownik Departamentu:
(—) *W. Fabierkiewicz.*

107.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 marca 1933 r.

L. D. V. 13291/6/33

w sprawie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

I. Z dniem 1 kwietnia b. r. wejdzie w życie ustawa, zmieniająca niektóre przepisy o opodatkowaniu spadków i darowizn. Ustawa ta,— która zostanie niebawem ogłoszona w Dzienniku Ustaw — zawiera zmiany doniosłe. Najważniejszą zmianą jest nadanie nowego brzmienia obowiązującej taryfie opodatkowania spadków i darowizn (załącznik do ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 699). Stawki taryfy według nowego brzmienia są już dostosowane do obecnego położenia ekonomicznego podatników, dlatego też przy stosowaniu owych stawek **musi ustać bezwzględnie** udzielanie ulg w płatności podatku spadkowego i od darowizn w dotychczasowych obszernych rozmiarach. Zasadniczo podatek winien być zapłacony (ściągnięty) bez udzielania ulg, gdyż kwoty podatku, wobec niskich stawek taryfy, będą niedużem obciążeniem majątku spadkowego lub darowanego — o ile zaś zajdzie nieodzowna potrzeba rozterminowania podatku (art. 16 powołanej ustawy z 1924 r., a w szczególności ustęp ostatni tegoż artykułu), to ilość rat, jakoteż okres niemi objęty, powinny być niewielkie.

Dalsza zmiana przesądza kwestję, co do której Najwyższy Trybunał Administracyjny zajął stanowisko odmienne, niż Ministerstwo Skarbu, t. j. kwestję należności podatku od sum ubezpieczenia. Ustawa bowiem, o której mowa, postanawia w art. 2 i 3 — tak jak postanawiają obowiązujące już w b. dzielnicy pruskiej przepisy, że opodatkowaniu podlega także „nabycie majątku na mocy umowy na korzyść trzeciego, zawartej na wypadek śmierci, a w szczególności na podstawie ubezpieczenia", sumy ubezpieczenia podlegać będą zatem zawsze podatkowi spadkowemu.

Wkońcu art. 4 ustawy wprowadza przepis, uchylający pobieranie 10%-go dodatku do podatku od spadków i darowizn, przewidzianego w ustawie z dnia 12 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 82). Przepis ten odnosi się do wszystkich wpłat, które zostaną uskutecznione, począwszy od dnia 1 kwietnia b. r. bez względu na to, czy podatek został wymierzony przed, czy po tej dacie.

Wobec wyżej wyszczególnionych ulg, na skutek których uiszczenie wymienionych podatków nie powinno napotykać na trudności, należy rozciągnąć ścisły nadzór nad odnośną akcją egzekucyjną tak, aby kwoty wymierzone nie zalegały, gdyż tylko w ten sposób może być wyrównany ubytek w dotychczasowych wpływach z tego źródła dochodu.

Ministerstwo Skarbu kładzie nacisk na potrzebę dokładnych, **ale zarazem sprawiedliwych**, szacunków przedmiotów opodatkowania. Należy przeprowadzać je z zachowaniem wszystkich obowiązujących formalności oraz ścisłem zastosowaniu się do wszystkich okólników, wydanych w tej sprawie. Wartości, uzyskane w drodze oszacowania, nie powinny odbiegać od wartości rzeczywistych, gdyż szacunki nierealne powodują zarządzenia oszacowań ponownych, nieraz kilkakrotnych, co zwiększa niepotrzebne czynności, a temsamem osłabia tempo akcji wymiarowej.

II. Ustawa, o której mowa, zawiera — poza zmianami, podanemi w części I niniejszego okólnika — postanowienia przejściowe, zawarte w art. 5 — 7. Bliższego omówienia wymaga art. 5. Brzmi on następująco:

„W przypadkach rozłożenia na raty podatku, wymierzonego przed 1 kwietnia 1933 r., taryfa, dołączona do niniejszej ustawy, będzie stosowana do rat, płatnych po 1 kwietnia 1933 r., o ile podatnik uiści najdalej do dnia 1 stycznia 1934 r. tak raty, płatne do dnia 1 kwietnia 1933 r., obliczone według stawek taryf dołączonych do ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 699), jakoteż raty, przypadające po tym terminie, a obliczone według stawek nowej taryfy.

Stawki nowej taryfy ustala się w tych przypadkach według wysokości pierwotnej podstawy wymiaru, a nową podstawę wymiaru stanowi podstawa pierwotna, zmniejszona o sumę, która odpowiada w prostym stosunku części podatku, płatnej przed 1 kwietnia 1933 r. do całej sumy podatku, wymierzonego według starej taryfy."

Celem obliczenia nowej podstawy wymiaru według zasad, podanych wyżej w ustępie drugim art. 5, należy od dawnej podstawy wymiaru odjąć sumę, którą uzyskuje się przy zastosowaniu następującej formułki:

$$X = \frac{Pd \times N}{W}$$

przyczem X stanowi sumę poszukiwaną, Pd dawną podstawę wymiaru, N kwotę należności, płatną do dnia 1 kwietnia 1933 r., wreszcie W, cały wymierzony podatek. Formuła powyższa wynika z następującej proporcji:

$$Pd : X = W : N.$$

Przykład 1. Podstawa wymiaru 100.000 zł, podatek wymierzony według 6% stawki dawnej taryfy, 6.000 zł, do dnia 1 kwietnia 1933 r. należało uiścić na poczet tego podatku 2.000 zł, zatem

$$X = \frac{100.000 \times 2.000}{6.000} = \frac{200.000}{6} = 33.333$$

zł 33 gr. O tę sumę należy zmniejszyć dawną podstawę wymiaru. Nowa podstawa wyniesie więc (100.000 — 33.333,33) t. j. 66.666,67 zł. Do tej nowej podstawy stosuje się stawkę nowej taryfy, **określoną dla podstawy dawnej** (100.000 zł), a zatem w niniejszym przypadku 1%.

Przykład 2. Nową podstawę wymiaru można uzyskać odrazu mnożąc resztę podatku, która ma być uiszczona po 1 kwietnia 1933 r. (R) przez dawną podstawę wymiaru (Pd), a rezultat (iloczyn) dzieląc przez cały wymierzony podatek (W), wychodząc z następującej proporcji:

X (nowa podstawa wymiaru) : R = Pd : W.

Formuła będzie zatem brzmiała:

$$\frac{R \times Pd}{W}$$

W przykładzie 1 reszta podatku, płatna po 1 kwietnia 1933 r., wynosi 4.000 zł, a zatem:

$$\frac{4.000 \times 100.000}{6.000} = \frac{400.000}{6} = 66.666,67$$

złotych, co daje nową podstawę wymiaru, zgodną z takąż podstawą, uzyskaną w przykładzie 1 w sposób bardziej skomplikowany.

Przykłady, podane do art. 5, mają odpowiednie zastosowanie do wypadków, przewidzianych w art. 6.

III. W końcu Ministerstwo Skarbu — nawiązując do okólnika z dnia 6 marca 1933 r. L. D. V. 10395/6/33 — poleca wszcząć akcję wymiarową w zakresie podatków spadkowego i od darowizn z dniem wejścia w życie wspomnianej wyżej nowej ustawy.

Podsekretarz Stanu:
(—) *K. Rożnowski.*

108.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 marca 1933 r.

L. D. V. 14192/1/33

w sprawie stosowania umowy polsko-czeskiej o ochronie i pomocy prawnej w sprawach podatkowych do obywateli polskich i czechosłowackich.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Przepis ust. 1) art. 14 umowy polsko-czeskosłowackiej z dnia 23 kwietnia 1925 r. w sprawie ochrony prawnej i pomocy prawnej w sprawach podatkowych (Dz. U. R. P. z r. 1926 Nr. 12, poz. 76) głosi, że pomoc prawna, w umowie tej określona, nie będzie udzieloną przeciw obywatelom Państwa wezwanego, którzy mają miejsce zamieszkania lub stały pobyt na obszarze tegoż Państwa, z wyjątkiem przypadku, wskazanego w zdaniu drugiem wzmiankowanego przepisu prawnego. Z przepisu tego wynika, że zgłaszane na podstawie tej umowy czeskosłowackie wnioski o wszelkiego rodzaju pomoc prawną nie podlegają wykonaniu przez władze polskie, o ile dotyczą obywateli polskich i odwrotnie takież wnioski polskie nie będą wykonane na obszarze Czechosłowacji, o ile dotyczą obywateli czeskosłowackich.

Zwracając na powyższy przepis uwagę Izb Skarbowych (Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego) — Ministerstwo Skarbu poleca, aby władze skarbowe przed przystąpieniem do wykonania czeskosłowackiego wniosku o pomoc prawną ustalały — ewent. w porozumieniu z właściwą władzą administracji ogólnej — czy osoba, której wniosek dotyczy, posiada obywatelstwo polskie; w wypadku pozytywnym należy zwrócić wniosek władzy czeskosłowackiej bez wykonania z powołaniem się na przepis ust. 1) art. 14 powołanej na wstępie umowy.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

109.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dna 30 marca 1933 r.

L. D. V. 11093/1/33

w sprawie zaliczania na rachunek zaległości podatkowych należności, przyznawanych przez sądy z tytułu odszkodowania za niezatwierdzone konfiskaty prasowe.

Do

wszystkich Izb Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu rozciąga moc obowiązującą okólnika z dnia 18 lipca 1931 r.

L. D. V. 13199/1 w sprawie egzekucji należności podatkowych od płatników, którzy posiadają należności od Skarbu Państwa (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 22, poz. 331) również na należności, przyznawane prawomocnemi postanowieniami sądów z tytułu odszkodowania za niezatwierdzone konfiskaty prasowe.

O niniejszem zarządzeniu należy bezzwłocznie zawiadomić urzędy skarbowe.

Podsekretarz Stanu:
(—) *K. Rożnowski.*

110.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 marca 1933 r.

L. D. V. 10937/1/33

w sprawie udzielania informacyj podatkowych przez Dyrekcje monopolów państwowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

Ministerstwo Skarbu, mając na uwadze — w związku ze scaleniem od dnia 1 lipca 1932 r. podatku przemysłowego od obrotu artykułami objętemi Monopolem Tytoniowym, wyrobami Państwowego Monopolu Spirytusowego oraz solą kuchenną (jadalną), bydlęcą i przemysłową — że przesyłanie co miesiąc przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego, Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego oraz przez Biuro Sprzedaży Soli informacyj podatkowych, wymienionych w § 4 instrukcji dla biur informacyjnych, jest dla celów podatku przemysłowego zbędne — zmienia przepis ustępu drugiego § 4 instrukcji z dnia 22 grudnia 1927 r. dla biur informacyjnych (Dz. Urzęd. Min. Sk. z r. 1928 Nr. 4, poz. 40) w stosunku do wspomnianych instytucyj państwowych w tym kierunku, by instytucje te sporządzały i przesyłały właściwe informacje (pkt. 4), 5) i 6) § 4 instrukcji dla biur inform.) nie, jak dotychczas, co miesiąc, lecz jedynie raz do roku, i to do dnia 30 stycznia każdego roku za rok ubiegły. Roczne przesyłanie tych informacyj jest konieczne dla celów podatku dochodowego.

O niniejszem zarządzeniu należy powiadomić władze podatkowe I instancji.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

111.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 marca 1933 r.

L. D. V. 8407/4/33

w sprawie zwolnienia tranzakcyj giełdowych lnem od podatku przemysłowego od obrotu.

Do

Izby Skarbowej w Wilnie.

Na sprawozdanie z dnia 11 lutego 1933 r. Nr. W. II. 2/226/2/33 Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że tranzakcje giełdowe wszelkiego rodzaju lnem, korzystają od dnia 1 stycznia 1932 r. z uwolnienia od podatku przemysłowego od obrotu w myśl art. 3 p. 14 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1932, poz. 110).

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

— — — — — — — — — — — —

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 8407/4/33

Warszawa dnia 30 marca 1933 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym i Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydział Skarbowy)

udziela się do wiadomości i zastosowania.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

112.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 marca 1933 r.

L. D. V. 36495/2/32

w sprawie niepotrącania podatku dochodowego od kwot wypłacanych oficerom i podoficerom rezerwy w czasie ćwiczeń wojskowych.

Do

Ministerstwa Spraw Wojskowych
w miejscu.

Na pismo z dnia 22 sierpnia 1932 r. Nr. 4320/Upos. Ministerstwo Skarbu komunikuje, że kwoty wypłacane oficerom i podoficerom rezerwy, powołanym na ćwiczenia wojskowe z racji odbywania tych ćwiczeń, nie podlegają obowiązkowi potrącania podatku dochodowego według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym, ponieważ nie są one ani upo-

sażeniem służbowem, ani też wynagrodzeniem za najemną pracę.

Ćwiczenia wojskowe nie opierają się na stosunku umownym lecz są obowiązkiem prawno-publicznym o charakterze przymusowym, wobec czego kwoty wypłacane w czasie ćwiczeń są swego rodzaju odszkodowaniem za stracony czas oraz ekwiwalentem na koszta wyżywienia w czasie ćwiczeń narówni z dietami.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

— — — — — — — — — — —

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 36495/2/32.

Warszawa, dnia 31 marca 1933 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym oraz Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydział Skarbowy)

przesyła się do wiadomości.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

113.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 marca 1933 r.

L. D. V. 3279/2/33

w sprawie opodatkowania odpraw z tytułu rozwiązania stosunku służbowego.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

W związku z wątpliwościami, jakie się wyłoniły przy opodatkowaniu t. zw. odpraw z tytułu rozwiązania stosunku służbowego, wyjaśnia się, co następuje:

I. Odprawy wypłacone przez służbodawcę wdowom i sierotom po śmierci pracownika (t. zw. odprawy pośmiertne) nie podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym, ani według Działu II, ani też według Działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym, gdyż osoby, które otrzymują te odprawy, nie łączy z pracodawcą żaden stosunek służbowy, a o ile chodzi o Dział I ustawy, odprawy nie są dochodem w rozumieniu art. 6 ustawy.

II. Odprawy wypłacane przez pracodawców pracownikom z tytułu rozwiązania stosunku służbowego bądź to na podstawie obowiązujących norm prawnych, bądź też na podstawie specjalnie zawartych umów o najem pracy, podlegają opodatkowaniu według Działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym, gdyż są dochodem uzyskiwanym z tytułu stosunku służbowego wzgl. najmu pracy w rozumieniu art. 20 ustawy.

III. Odprawa wypłacona pracownikowi po rozwiązaniu stosunku służbowego wzamian za zrzeczenie się praw emerytalnych nie podlega opodatkowaniu ani według Działu I, ani według Działu II ustawy; nie jest ona bowiem dochodem uzyskiwanym ze stosunku służbowego, nie jest również dochodem w rozumieniu art. 6 ustawy. Odprawa tego rodzaju jest nadzwyczajnym przychodem uzyskanym ze spieniężenia prawa majątkowego (emerytalnego) i jako taka w myśl art. 7 ustawy nie uważa się za dochód podlegający opodatkowaniu.

Powyższe należy podać do wiadomości podległych urzędów skarbowych.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

114.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 marca 1933 r.

L. D. V. 15774/2/33

w sprawie umorzenia niepłatnej części podatku majątkowego.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydziału Skarbowego) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

W związku z postanowieniami art. 1 ustawy o nadzwyczajnej daninie majątkowej zarządza się, co następuje:

Po otrzymaniu niniejszego okólnika należy natychmiast przystąpić do umorzenia płatnikom podatku majątkowego niepłatnej części tego podatku.

Przed przeprowadzeniem umorzenia należy bezwzględnie u każdego płatnika podatku majątkowego z osobna sprawdzić wysokość płatnego podatku oraz ustalić dokładnie niepłatną część podatku, która ma ulec umorzeniu.

Przypomina się, że u płatników do 4 stopnia włącznie skali podatkowej o wartości majątku do 10.000 zł płatny jest cały definitywnie wymierzony podatek majątkowy, wobec czego u tego rodzaju płatników żadne kwoty podatku nie podlegają umorzeniu.

Natomiast u płatników ponad 4 stopień skali podatkowej o wartości majątku ponad 10.000 zł płatny podatek wynosi:

a) od majątków I grupy kontyngentowej (rolnictwo) — 100% definitywnie wymie-

rzonego podatku bez zwyżki kontyngentowej oraz 2,8% od wartości majątku, ustalonej prawomocnie przy wymiarze podatku,

b) od majątków II grupy kontyngentowej (wielki oraz średni przemysł i handel) — 50% definitywnie wymierzonego podatku wraz ze zwyżką kontyngentową oraz 2,6% od wartości majątku, ustalonej prawomocnie przy wymiarze podatku,

c) od majątku III grupy kontyngentowej pozostałe kategorje majątku (— 100% definitywnie wymierzonego podatku bez zwyżki kontyngentowej oraz 2,6% od wartości majątku, ustalonej prawomocnie przy wymiarze podatku.

Kwoty podatku majątkowego, płatne w myśl punktów a), b) i c), nie mogą w poszczególnych grupach kontyngentowych przekraczać definitywnie wymierzonego podatku wraz ze zwyżkami kontyngentowemi.

Nadwyżka zatem przypisanego podatku majątkowego ponad kwoty płatne w myśl ust. 5 lit. a), b) i c) podlega umorzeniu.

Sposób sprawdzenia płatnych kwot podatku majątkowego oraz ustalenia sumy podatku, mającej ulec umorzeniu wyjaśniają następujące przykłady:

Przykład I. Wartość majątku (rolnego) płatnika I grupy kontyngentowej ustaloną została przy definitywnym wymiarze podatku majątkowego na kwotę 160.000 zł, od tej wartości majątku podatek bez zwyżki kontyngentowej wynosi 4%, t. j. 6.400 zł, zwyżka kontyngentowa 367% — 23.488 zł, razem podatek wraz ze zwyżką kontyngentową — 29.888 zł.

Płatny podatek wynosi: w 100% podatku bez zwyżki kontyngentowej — 6.400 zł oraz 2,8% od 160.000 zł wartości majątku — 4.480 zł, razem 10.880 zł.

Podatek do umorzenia wynosi: podatek ze zwyżką kontyngentową 29.888 zł mniej 10.880 zł płatnego podatku = 19.008 zł.

Przykład II. Wartość majątku płatnika II grupy kontyngentowej ustaloną została przy definitywnym wymiarze podatku majątkowego na 400.000 zł. Od tej wartości majątku podatek bez zwyżki kontyngentowej wynosi 5%, t. j. 20.000 zł, zwyżka kontyngentowa 37% — 7.400 zł. razem podatek wraz ze zwyżką kontyngentową 27.400 zł.

Płatny podatek wynosi: 50% podatku wraz ze zwyżką kontyngentową — 13.700 zł oraz 2,6% od 400.000 zł wartości majątku — 10.400 zł, razem 24.100 zł.

Podatek do umorzenia wynosi: podatek wraz ze zwyżką kontyngentową 27.400 mniej 24.100 zł płatnego podatku = 3.300 zł.

Przykład III. Wartość majątku płatnika II grupy kontyngentowej ustaloną została przy definitywnym wymiarze podatku majątkowego na 60.000 zł. Od tej wartości majątku podatek bez zwyżki kontyngentowej wynosi 3%, t. j. 1.800 zł, zwyżka kontyngentowa 37%—666 zł, razem podatek wraz ze zwyżką kontyngentową — 2.466 zł.

Z uwagi na to, że 50% podatku wraz ze zwyżką kontyngentową 1.233 zł oraz 2,6% od wartości majątku 1.560 zł, razem 2.793 zł przekracza cały podatek wraz ze zwyżką kontyngentową, żadna kwota podatku nie podlega umorzeniu, a płatny jest cały podatek ze zwyżką.

Przykład IV. Wartość majątku płatnika III grupy kontyngentowej ustaloną została przy definitywnym wymiarze podatku majątkowego na kwotę 60.000 zł. Od tej wartości majątku podatek bez zwyżki kontyngentowej wynosi 3%, t. j. kwotę 1.800 zł, zwyżka kontyngentowa 120%—2.160 zł, razem podatek wraz ze zwyżką — 3.960 zł

Płatny podatek wynosi: 100% podatku bez zwyżki kontyngentowej — 1.800 zł oraz 2,6% od 60.000 zł wartości majątku — 1.560 zł, razem 3.360 zł.

Podatek do umorzenia wynosi: podatek wraz ze zwyżką kontyngentową 3.960 zł mniej 3.360 zł, płatnego podatku = 600 zł.

Przykład V. Płatnikowi ustaloną została wartość majątku w I grupie kontyngentowej na 80.000 zł, w II grupie kontyngentowej na 180.000 zł oraz w III grupie kontyngentowej na 140.000 zł, razem na kwotę 400.000 zł wartości majątku, stopa procentowa podatku wynosi 5%.

Obliczenie podatku.

Grupa kontyng.	Wartość majątku zł	Stopa podatku	Podatek bez zwyżki	Zwyżka kontyng.	Podatek wraz ze zwyżką zł
I	80.000	5%	4.000	367%	18.680
II	180.000	„	9.000	37%	12.330
III	140.000	„	7.000	120%	15.400
Ogółem:	400.000	5%	20.000	—	46.410

Obliczanie płatnego podatku oraz części podatku do umorzenia.

a) **I grupa kontyngentowa:** płatny podatek wynosi 100% podatku bez zwyżki—4.000 zł oraz 2.8% od 80.000 zł wartości majątku 2.240 zł, razem 6.240 zł; ponieważ definitywny podatek wraz ze zwyżką kontyngentową wynosi w tej grupie 18.680 zł, różnica (18.680 — — 6.240) = 12.440 zł podlega umorzeniu.

b) **II grupa kontyngentowa:** płatny podatek wynosi 50% podatku wraz ze zwyżką kontyngentową — 6.165 zł oraz 2.6% od 180.000 zł wartości majątku — 4.680 zł, razem 10.845 zł; ponieważ definitywny podatek wraz ze zwyżką kontyngentową wynosi w tej grupie 12.333 zł, różnica (12.333 — 10.845) = 1.488 zł podlega umorzeniu.

c) **III grupa kontyngentowa:** płatny podatek wynosi 100% podatku bez zwyżki—7.000 zł oraz 2.6% od 140.000 zł wartości majątku — 3.640 zł, razem 10.640 zł; ponieważ definitywny podatek wraz ze zwyżką kontyngentową wynosi w tej grupie 15.400 zł, różnica (15.400— — 10.640) = 4.760 zł podlega umorzeniu.

W ten sposób w „Przykładzie V" z ogólnej sumy podatku majątkowego wraz ze zwyżką kontyngentową 46.410 zł podlega umorzeniu kwota (12.440 + 1.488 + 4.760) = 18.688 zł oraz pozostaje do pobrania kwota 27.722 zł.

Umorzenie podatku należy przeprowadzić z urzędu bez zawiadamiania o tem płatników. Na żądanie jednak płatnika należy mu zakomunikować sposób obliczenia płatnego i niepłatnego podatku.

Po przeprowadzeniu umorzeń należy z urzędu wystąpić z wnioskiem o skreślenie hipotecznego zabezpieczenia umorzonej części podatku majątkowego oraz zwolnić inne zabezpieczenia w postaci gwarancyj bankowych, kaucyj gotówkowych i t. p., ustanowione na zabezpieczenie umorzonej części podatku majątkowego.

Nadpłaty, powstałe na skutek umorzenia niepłatnej części podatku majątkowego należy na prośbę płatnika przekazać na poczet innych płatnych należności skarbowych, a w razie braku takich należności — zwrócić płatnikowi w gotówce.

Pozatem należy przeprowadzić akcję umarzania nieściągalnych kwot podatku majątkowego przy zachowaniu ogólnie obowiązujących przepisów o umarzaniu nieściągalnych należności podatkowych. Zatrzymywanie w księgach bierczych pozycyj nieściągalnych przyczynia dużo zbędnej pracy urzędom skarbowym oraz zaciemnia sprawę realnych zaległości w podatku.

Wszystkie powyższe zarządzenia należy bezwzględnie wykonać w terminie do dnia 15 maja b. r.

Zaległości w podatku majątkowym, pozostałe po umorzeniu niepłatnej części podatku majątkowego należy energicznie ściągać w drodze egzekucji w sposób, któryby pozwolił na zlikwidowanie w znacznej części podatku majątkowego w 1933/34 roku budżetowym. Ulgi, udzielone w spłacie nieumorzonego podatku majątkowego, pozostają nadal w mocy.

W terminie do dnia 1 czerwca b. r. przedłożą urzędy skarbowe Izbom skarbowym zestawienie (sumę) zaległości w podatku majątkowym, po przeprowadzeniu umorzeń niepłatnej części podatku majątkowego — według stanu w dniu 15 maja b. r.

Izby Skarbowe zestawią dane z urzędów skarbowych i przedłożą je Ministerstwu Skarbu w terminie do dnia 15 czerwca b. r.

Zarazem wyjaśnia się, że w myśl art. 1 ust. 5 ustawy o nadzwyczajnej daninie majątkowej uprawnienia komisyj szacunkowych dla spraw podatku majątkowego zostały przekazane komisjom szacunkowym dla spraw podatku dochodowego, zaś uprawnienia komisyj odwoławczych — komisjom odwoławczym dla spraw podatku dochodowego.

Okólnik niniejszy przesyła się równocześnie bezpośrednio urzędom skarbowym.

Podsekretarz Stanu:
(—) *K. Rożnowski.*

115.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 kwietnia 1933 r.

L. D. V. 15419/2/33

w sprawie zawiadamiania urzędów skarbowych o wysokości wynagrodzenia, wypłaconego w 1932 r. pracownikom, zatrudnionym w ciągu 1932 r. u więcej służbodawców.

Do

Kancelarji Prezydenta Rzeczypospolitej, Kancelarji Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

W związku z wykonaniem ustawy z dnia 7 listopada 1931 r. o zmianie niektórych postanowień ustawy o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 771) — Ministerstwo Skarbu, na zasadzie art. 56 ustawy o państwowym podatku dochodowym, uprasza o spowodowanie, aby we wszystkich władzach i instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych tak skomercjalizowanych jak i nieskomercjalizowanych:

1) sprawdzono, którzy z pracowników, zajętych w danym urzędzie, instytucji państwowej lub przedsiębiorstwie otrzymywali w ciągu roku 1932 wynagrodzenia (uposażenia, emerytury, wynagrodzenia za najemną pracę):

a) z innego urzędu, instytucji państwowej lub przedsiębiorstwa państwowego,

b) od władz lub instytucyj samorządowych lub innych instytucyj prawno-publicznych,

c) od pracodawców prywatnych;

2) wypełniono co do osób wymienionych pod 1) druki „Zawiadomień o wysokości wypłaconego wynagrodzenia", które to druki na żądanie dostarczy najbliższy urząd skarbowy;

3) przesłano wypełnione już druki do urzędów skarbowych miejsca zamieszkania pracowników, co do których będą wypełnione druki.

Jeżeli pracownik mieszka w miejscowości, w której jest więcej urzędów skarbowych, wypełnione druki należy przesłać do I-go urzędu skarbowego danej miejscowości.

W miejscowościach, w których jest więcej urzędów skarbowych, po druki zawiadomień należy się zwracać do I urzędu skarbowego danej miejscowości.

W zawiadomieniach o wysokości wypłaconego wynagrodzenia należy podawać tylko sumę wynagrodzenia, wypłaconą pracownikowi

przez urząd, instytucję państwową lub przedsiębiorstwo państwowe, które wypełnia zawiadomienie.

Z uwagi na pilność sprawy uprasza się, aby druki, o których mowa, zostały wypełnione i rozesłane urzędom skarbowym w terminie do dnia 15 czerwca 1933 r.

Podsekretarz Stanu:
(—) *K. Rożnowski.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 15419/2/33.

Warszawa, dn. 3 kwietnia 1933 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym oraz Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydział Skarbowy)

przesyła się do wiadomości — z poleceniem odpowiedniego zorganizowania rozdziału druków „Zawiadomień" i rozsyłki wypełnionych druków w miejscowościach, podzielonych na okręgi kilku urzędów skarbowych.

W sprawie wypełniania druków zawiadomień przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa komunalne oraz instytucje ubezpieczeń społecznych zostają równocześnie wysłane odpowiednie pisma do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz Opieki Społecznej.

Podsekretarz Stanu:
(—) *K. Rożnowski.*

116.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 kwietnia 1933 r.

L. D. V. 16000/5/33.

w sprawie urzędowych blankietów wekslowych wycofanych z obiegu.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy), do urzędów opłat stemplowych oraz do tych urzędów skarbowych, którym jest poruczony wymiar opłat stemplowych.

W związku z §-em 202 rws. Ministerstwo Skarbu poleca Izbom Skarbowym i urzędom skarbowym (urzędom opłat stemplowych), aby nie kwestjonowały (z powodu uiszczenia opłaty stemplowej w sposób nieprawidłowy) weksli, wystawionych na urzędowych blankietach wekslowych, wymienionych w ustępie pierwszym powołanego §-u 202 r. w. s., jeżeli data wystawienia wekslu jest wprawdzie późniejsza niż 31 marca 1933 r., ale nie jest późniejsza niż 30 kwietnia 1933 r.

Również nie należy kwestjonować wekslu, wystawionego na urzędowym blankiecie wekslowym, wymienionym w ustępie pierwszym §-u 202 r. w. s., który bądź nie wymienia daty wystawienia bądź wymienia datę późniejszą niż 30 kwietnia 1933 r., jeżeli w jakikolwiek wiarogodny sposób (np. deklaracją podpisaną przez dłużnika, księgami wierzyciela) udowodniono, iż weksel został podpisany przed dniem 1 maja 1933 r., wyjaśnienie zawarte w poprzednim zdaniu dotyczy w szczególności wekslu, który został złożony wierzycielowi przed dniem 1 maja 1933 r., w dniu złożenia nie zawierał daty wystawienia i dopiero później — na mocy prawa, które w danym wypadku służyło wierzycielowi (art. 2, ustęp ostatni, prawa wekslowego. Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 100, poz. 926) został zaopatrzony w datę wystawienia.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

117.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 kwietnia 1933 r.

L. D. V. 16196/1/33.

w sprawie sposobu zapisywania wyników rozpatrzenia odwołań od wymiaru podatku dochodowego.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

W związku z postanowieniami §§ 201 i 212 Instrukcji z dnia 15.V. 1929 r. (dodatek do Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 18 z dnia 2.VII. 1929 r.) zarządza się, aby zapisek odwołań od wymiaru państwowego podatku dochodowego (wzór Nr. 29 D) był podpisywany przez przewodniczącego i przynajmniej dwóch członków komisji odwoławczej. Przed podpisaniem zapisku odwołań należy pod ostatnią pozycją zamieścić klauzulę, wymieniającą pozycje zapisku, co do których komisja wstrzymała się z powzięciem uchwały. Klauzulę zaopatrzyć należy datą posiedzenia.

Decyzje komisji szacunkowej w przedmiocie odwołań od wymiaru podatku dochodowego, powzięte na podstawie art. 72 ustawy o państwowym podatku dochodowym, mają być podpisywane przez przewodniczącego i przynajmniej dwóch członków komisji szacunkowej na arkuszach odwoławczych.

O powyższem należy zawiadomić urzędy skarbowe.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

118

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dn. 31 marca 1933 r.

L. D. VI. 2683/4/33

w sprawie ewidencji przestępstw skarbowych akcyzowo - monopolowych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, oraz wszystkich urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych.

Celem wprowadzenia do akcji zwalczania przestępstw skarbowych akcyzowo-monopolowych koniecznej planowości i opacia tej akcji na wyczerpującym i aktualnym materjale informacyjnym o stanie przestępczości zarządzam przedstawianie Ministerstwu przez Izbę i urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych wykazów i sprawozdań o stanie przestępczości akcyzowo-monopolowej.

Ministerstwo Skarbu będzie ustalać wzory wykazów i odpowiednie druki będzie przesyłać Izbom i urzędom skarbowym.

Sposób sporządzania wykazów i sprawozdań oraz terminy ich przedstawiania ustalą osobne instrukcje.

W związku z niniejszem uchylam wszelkie dotychczasowe zarządzenia w sprawie przedstawiania wykazów i sprawozdań dotyczących przestępczości akcyzowo - monopolowej, a w szczególności: zarządzenie Dyrekcji P. M. T. z 6.V. 1929 L. 29570/IV/2/29, zarządzenia Dyrekcji P. M. S. z dnia 15.II. 1928 r. L. XXV. 1259/II. A. i z dnia 28.I. 1932 r. L. 3/1 (Dz. U. M. S. Nr. 4, poz. 82), odpowiedni ustęp zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 2.XI. 1927 r. L. D. VI. 21125/2/27 w sprawie przedstawiania zawiadomień o wypadkach fałszowania wódek monopolowych, końcowy ustęp okólnika tut. z dnia 1.XII. 1927 r. L. 23622/2/27, dotyczący sprawozdań o konsumcji nielegalnego spirytusu, zarządzenie tut, z dn. 8.VIII. 1931 r. L. D. VI. 106/Tjn/31, dotyczące doniesień o nadużyciach spirytusowych, zarządzenie tut. z dn. 4.VIII. 1931 r. L. D. VI. 2207/1/31 wydane Izbom Skarbowym w Wilnie, Nowogródku, Brześciu n/B, Łucku, Lwowie I i II odnośnie miesięcznych sprawozdań o tajnem gorzelnictwie, zarządzenie tut. z dnia 25.XI. 1930 r. L. D. VI. 3468/1/30, wydane Izbie Skarbowej I we Lwowie, odnośnie przedstawiania półrocznych sprawozdań o wynikach tępienia nielegalnego handlu wyrobami tytoniowemi w kawiarniach i restauracjach i wreszcie zarządzenia w sprawie przedstawiania sprawozdań o stanie przestępczości, wydane przez kierownika akcji zwalczania przestępstw na szkodę Państwowego Monopolu Spirytusowego i Polskiego Monopolu Tytoniowego powołanego do tej akcji zarządzeniem tut. z dn. 4.V. 1932 r. L. D. VI. 95/Tjn/1/32. Zarządzenie niniejsze obejmuje również wykonanie § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z 7.XII. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1008) w zakresie wykazów o przekroczeniach przepisów o sztucznych środkach słodzących, wobec czego przewidziane w § 2 rozporządzenia Min. Skarbu z 12.III. 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 300) przedstawianie wykazów według wzoru Nr. 2 (zał. 2 do § 2) staje się zbędne. To samo dotyczy rocznego wzoru Nr. 18-a wprowadzonego rozporządzeniem wykonawczem do U. K. S. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 362 z 1932 r.) w części dotyczącej rodzajów przestępstw akcyzowo-monopolowych. Odpowiednio do zniesionych niniejszem zarządzeniem wykazów zmienia się repertorjum sprawozdań perjodycznych.

Zaznaczam, że do sprawy ewidencji przestępczości przywiązuje dużą wagę i dlatego polecam zarówno Izbom jak i urzędom skarbowym jaknajściślej dotrzymywać terminów przedstawiania wykazów oraz dokładać starań, aby Ministerstwo Skarbu było jaknajlepiej informowane o stanie przestępczości akcyzowo-monopolowej.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

119

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 marca 1933 r.

L. D. VI. 2683/4/33.

w sprawie ewidencji przestępstw skarbowych akcyzowo-monopolowych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, oraz wszystkich urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych.

Nawiązując do równoczesnego zarządzenia L. D. VI. 2683/4/33 Ministerstwo Skarbu za-

URZĄD SKARBOWY AKCYZ I MONOPOLÓW PAŃSTWOWYCH

w ....

L. ....

(na zarządzenie Min. Skarbu z dnia 31 marca 1933 r. L. D.-VI. 2683/4/33).

WYKAZ ILOŚCIOWY

spraw karnych skarbowych za m-c .... 193...... r.

	STAN SPRAW KARNYCH SKARBOWYCH	Monopol spirytusowy							Monopol tytoniowy					Monopol solny			Loterja			Podatki spożywcze											
																				przestępstwa polegające na uszczupleniu podatku											
		Potajemne gorzelnictwo	Wyrób i przechowywanie aparatów potajemnego gorzelnictwa	Sprzedaż i przechow. nieleg. wyrobów	Nielegalne wyprow. spiryt. z miejsc wyrobu i przerobu	Odkażanie	Fałszowanie wyrobów monopolowych	Inne	Niedozwolona uprawa	Handel surowcem i przechowywanie	Niedozwolony wyrób przerób i sprzedaż nielegalnych wyrobów	Fałszowanie wyrobów	Inne	Wprowadzanie do obrotu soli nielegalnej produkcji	Odkażanie	Inne	Naruszenia przepisów o loterji klasowej	Naruszenia przepisów o urządzeniu gier loter. i o loterji obcokrajowej	Monopol zapałczany	cukier	oleje mineralne	piwo	drożdże	napoje winne	kwas octowy	zapalniczki	Inne	Sacharyna	Różne (niewymienione w rubrykach od 1 do 27)	Ogółem	
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	
a	Na 1-go miesiąca sprawozdawczego pozostawało niezałatwionych																														a
b	Zwrócono urzędowi spraw wyprowadzonych w sposób uwidoczniony w rubr. od k do m do właściwego rozstrzygnięcia																														b
c	W m-cu sprawozd. wpłynęło protokułów i doniesień karnych sporządzonych przez: Organa skarbowe																														c
d	Policję Państwową																														d
e	Straż Graniczną. K. O. P.,																														e
f	Różne organa wspólnie																														f
g	Razem (rubr. c do f)																														g
h	Razem z pozostałemi i zwróconemi (rubr. a + b + g)																														h
i	W m-cu sprawozdawczym: Uprawomocniło się orzeczeń urzędu skarbowego																														i
k	skierowano: do Izby Skarbowej																														k
l	do Sądów																														l
m	do innych władz																														m
n	Razem (rubr. i do m)																														n
o	Pozostało niezałatwionych (rubr. h — n)																														o
p	Sądy: Na 1-go m-ca sprawozdawczego pozostawało niezałatwionych																														p
r	W m-cu sprawozdawczym przekazano sądom (rubr. l)																														r
s	W m-cu sprawozdawczym sądy zawiadomiły o rozstrzygnięciu																														s
t	Pozostawało niezałatwionych																														t
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	

..............................dnia..............................19..............

Kierownik Urzędu

rządza przedstawianie według załączonego wzoru miesięcznych wykazów ilościowych spraw karnych skarbowych w dwóch egzemplarzach, z których jeden wyślą urzędy najdalej dnia 3-go każdego miesiąca Izbie Skarbowej, drugi zaś w tym samym terminie — bezpośrednio Ministerstwu Skarbu, Departament VI, Wydział Służby Akcyzowej. Równocześnie przesyła się odpowiednie druki Izbom Skarbowym po 36 szt. i urzędom skarbowym akcyz i monopolów państwowych po 75 sztuk.

Przy sporządzaniu wykazów należy mieć na uwadze następujące objaśnienia:

1. Umieszczane w wykazie ogólne ilości spraw karnych powinny zgadzać się z cyframi zawartemi w wykazach rocznych, przedstawianych Ministerstwu na podstawie rozporządzenia wykonawczego do ustawy karnej skarbowej.

2. W rubryce „b" należy uwidaczniać sprawy, które urząd przekazał innym władzom do rozstrzygnięcia (rubr. k, l, m), a władze te uznając się za niekompetentne sprawę zwróciły urzędowi, jako władzy właściwej do rozstrzygnięcia sprawy.

3. Do rubryki „a" wykazu należy wpisywać ogólną ilość spraw, zanotowanych w rejestrze karnym względnie w pamiętniku karnym (księdze kar), a nie prowadzonych z rejestru w sposób przewidziany w rubryce od „i" do „m".

4. O ile sprawa została wyprowadzona z wykazu w sposób przewidziany w rubr. od „k" do „m", a odnośna władza zwróciła ją jako nienależącą do jej właściwości, to sprawy takie należy wykazywać w rubr. „b" w tym miesiącu sprawozdawczym, w którym nastąpił zwrot sprawy.

5. Rubryki od „c" do „f" należy wypełniać odpowiednio do wykazanych w protokółach karnych imaczów.

6. W rubryce „i" należy wykazywać tylko te sprawy, w których wydane **przez urząd** orzeczenia karne, decyzje o umorzeniu sprawy względnie zezwolenia na dobrowolne poddanie się karze uzyskały prawomocność.

7. W rubr. od „k" do „m" należy uwidaczniać te tylko sprawy, które zostały odpowiednio przygotowane i przekazane według właściwości do Izby i sądów względnie zostały odstąpione innym władzom jako właściwym do rozstrzygnięcia. W rubrykach tych nie należy zatem wykazywać załatwień przygotowawczych jak np. do Izby o wyjaśnienie uzupełnień w dochodzeniach, wniosków o zatwierdzenie decyzyj o umorzenie sprawy, odwołań od orzeczeń urzędu i t. p.

8. W rubryce „p" należy uwidaczniać sprawy, co do których nie wpłynęły zawiadomienia z sądów o ich rozstrzygnięciu.

Dla usunięcia przeciążenia urzędów skarbowych pracą sporządzania wykazów w pierwszych dniach miesiąca Ministerstwo Skarbu poleca, by urzędy zbierały dane do wykazów codziennie, prowadząc odnośne notatki równocześnie z odnotowywaniem biegu spraw w rejestrze karnym. Takie postawienie sprawy umożliwi ponadto kierownikom urzędów orjentowanie się w każdej chwili w całokształcie akcji zwalczania przestępstw.

Do wykazów przedstawianych Izbie Skarbowej za miesiące marzec, czerwiec, wrzesień i grudzień urzędy dołączać będą sprawozdania, omawiające stan przestępczości w okręgu w ubiegłym kwartale, ocenę działalności kontroli skarbowej w walce z przestępczością, przyczyny zaległości spraw karnych w urzędzie i w sądach, kwestję nagród, szczegóły nadużyć o charakterze afer oraz spostrzeżenia i uwagi urzędu w sprawie walki z przestępczością.

Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki) na podstawie otrzymanych wykazów i sprawozdań urzędów oraz na podstawie innych posiadanych materjałów i obserwacyj sporządza szczegółowe kwartalne sprawozdania o stanie przestępczości na ich obszarach i wyślą je najpóźniej 10-go dnia po kwartale sprawozdawczym Ministerstwu Skarbu, Departament VI, Wydział Służby Akcyzowej.

Wkońcu poleca się urzędom skarbowym wysłać osobne wykazy za zaległe miesiące styczeń, luty i marzec 30 kwietnia, odpowiednio do tego terminu Izby Skarbowe wyślą sprawozdania o stanie przestępczości za pierwszy kwartał b. r. w dniu 10 maja.

Kierownik Departamentu:
(—) *St. Widomski.*

120.

OKÓLNIK DYREKCJI PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO

z dnia 11 kwietnia 1933 r.

Nr. 5/II

w sprawie **handlowej nomenklatury różnych rodzajów spirytusu.**

Do

Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) państwowych wytwórni wódek, rejonowych biur sprzedaży, państwowych rektyfikacyj i prywatnych rektyfikacyj spirytusu.

W związku z ustaleniem obowiązującej terminologji, znajdujących się w obrocie różnych rodzajów i gatunków spirytusu konsumcyjnego i niekonsumcyjnego Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego przesyła w załączeniu:

„Handlową nomenklaturę różnych rodzajów spirytusu" — do wiadomości.

Nomenklatura powyższa została zatwierdzona reskryptem Ministerstwa Skarbu Nr. D. VI. 17942/1/32 z dnia 6 lutego 1933 r.

Dyrektor:
(—) *J. Kulski.*

DYREKCJA
PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO

Handlowa nomenklatura różnych rodzajów spirytusu.

L. p.	Nazwa obowiązująca	Charakterystyka	Nazwa dotychczasowa
		A. Spirytusy surowe.	
1.	Surówka ziemniaczana	Spirytus otrzymany z ziemniaków; nieoczyszczony	Surówka, okowita, spirytus nieoczyszczony, spirytus surowy. rolniczy spirytus surowy i t. d.
2.	Surówka żytnia	Spirytus otrzymany z żyta; nieoczyszczony	Okowita żytnia, surówka żytnia, nieoczyszczony spirytus żytni, surowy spirytus żytni
3.	Surówka melasowa	Spirytus otrzymany z melasu; nieoczyszczony	Okowita melasowa, surówka melasowa, nieoczyszczony spirytus melasowy, surowy spirytus melasowy, surówka przemysłowa i t. d.
4.	Surówka melasowa pejsachowa	Spirytus z melasu przygotowany zgodnie z wymaganiami rytuału wyznania mojżeszowego; nieoczyszczony	Surówka "melasowa pejsachowa"
5.	Surówka drożdżowa	Spirytus otrzymany z melasu przy produkcji drożdży; nieoczyszczony	Okowita drożdżowa, surówka drożdżowa, surówka przemysłowa, surowy spirytus melasowy i t. d.
6.	Surówka owocowa	Spirytus otrzymany z owoców, jagód i odpadków z nich; nieoczyszczony	Okowita owocowa, surówka owocowa, surowy spirytus owocowy i t. d.

7.	Surówka owocowa pejsachowa	Spirytus z owoców, jagód i odpadków z nich, przygotowany zgodnie z wymaganiami rytuału wyznania mojżeszowego; nieoczyszczony	Surówka " owocowa pejsachowa "
		B. Spirytusy rektyfikowane I-ych gatunków.	
8.	Rektyfikat I-go gatunku	Spirytus oczyszczony (rektyfikowany), otrzymany z surówki ziemniaczanej (względnie melasowej)	Rektyfikat I-go gatunku, spirytus rektyfikowany I-go gatunku, pierwszy gatunek, rektyfikat
9.	Rektyfikat wyborowy	Rektyfikat I-go gatunku o wybornych właściwościach degustacyjnych	Rektyfikat wyborowy, spirytus wyborowy, prima-prima, pasteryzowany
10.	Rektyfikat luksusowy	Najwyższy gatunek otrzymany przez powtórne rektyfikowanie rektyfikatu I-go gatunku	Rektyfikat luksusowy, spirytus luksusowy
11.	Rektyfikat pejsachowy	Rektyfikat I-go gatunku (z melasu lub owoców), przygotowany zgodnie z wymaganiami rytuału mojżeszowego	Spirytus pejsachowy, rektyfikat pejsachowy
		C. Spirytusy rektyfikowane poślednich gatunków.	
12.	Rektyfikat II-go gatunku	Spirytus rektyfikowany o właściwościach pośrednich między właściwościami surówki, a rektyfikatu I-go gatunku	Rektyfikat pośledniego gatunku, spirytus pośledniego gatunku, pośledni gatunek, II-gi gatunek
13.	Rektyfikat III-go gatunku	Spirytus odpadkowy o dużej zawartości ubocznych produktów fermentacji	Rektyfikat pośledniego gatunku, spirytus pośledniego gatunku, pośledni gatunek, III-ci gatunek
		D. Spirytus odwodniony.	
14.	Spirytus odwodniony	Spirytus o mocy nie niższej od 99,7°	Spirytus bezwodny, spirytus odwodniony
		E. Spirytus do denaturacji.	
15.	Spirytus do denaturacji	Wszelkie gatunki spirytusu lub ich mieszaniny o ustalonej przez D. P. M. S. mocy i składzie zbliżonym do składu surówki ziemniaczanej	—

L p.	Nazwa obowiązująca	Charakterystyka	Nazwa dotychczasowa
		F. Spirytusy skażone.	
16.	Denaturat	Spirytus skażony ogólnym środkiem skażającym	Spirytus skażony, denaturat, spirytus skażony ogólnym środkiem
17.	Spirytus skażony do celów napędowych	Spirytus odwodniony, surówka, gatunki poślednie, skażone specjalnym środkiem skażającym do celów napędowych.	—
		G. Fuzle.	
18.	Fuzle surowe	Wysokowrzące frakcje odpadkowe przy oczyszczaniu surówki	Oleje fuzlowe, fuzle, surowe oleje fuzlowe
19.	Oleje fuzlowe	Fuzle oczyszczone (przemyte lub przedystylowane)	Oleje fuzlowe, fuzle
20.	Wody fuzlowe	Odpadkowy produkt przy przemywaniu fuzli wodą lub roztworem soli	Wody fuzlowe

121.

WYKŁADNIA
Ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

362. (art. 54) Uwolnienie od opłaty stemplowej, przewidziane w punkcie b) artykułu 9 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 173), ma zastosowanie również wówczas, jeżeli pismo, stwierdzające pierwszą po ukończeniu budowy umowę o przeniesienie własności budynku wykończonego, zostaje sporządzone w czasie, gdy budynek wykończony jeszcze nie jest używany. W tym wypadku istnienie warunku uwolnienia ma być udowodnione zaświadczeniem właściwej władzy, sprawującej nadzór nad budownictwem, stwierdzającem datę wykończenia budynku (L. D. V. 14362/5/33).

363. (art. 72 i 114). Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 9 stycznia 1933 r. L. Rej. 2265/32 ustalił następujące tezy:

I. Jeżeli strona twierdzi, że sporządzone w przypadku konkretnym „potwierdzenie odbioru towaru, wymieniające zarazem należności za towar" (art. 72, ustęp drugi), nie podlega opłacie stemplowej, a mianowicie zgodnie z ustępem czwartym art. 72, ponieważ poprzednio został sporządzony rachunek, stwierdzający tę samą należność i od tego rachunku opłata została uiszczona, to jest rzeczą strony udowodnić to twierdzenie. Instancja odwoławcza, załatwiając odwołanie, zawierające takie gołosłowne twierdzenie, nie poparte dowodami, nie jest obowiązana zażądać od strony dowodów.

II. Pismo, stwierdzające uznanie należności z tytułu zaległych (narosłych już) odsetek, podlega opłacie stemplowej w myśl art. 114 u. o. s. (L. D. V. 15090/5/33).

364. (art. 16, 120, 140, 144, 160). Zasady, zawarte w wykładni Nr. 114 (ogłoszonej w N-rze 36 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z r. 1927) mają zastosowanie również do cechów przymusowych (art. 166-a do 166-f rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem w brzmieniu, ustalonem ustawą z dnia 24.III. 1933 r. Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 209).

W wykładni Nr. 113 (ogłoszonej w N-rze 36 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z r. 1927) wyraz „cechy" zostaje zastąpiony wyrazami „cechy wolne" (L. D. V. 18372/5/33).

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu nadsyła następujący komunikat:

W Nr. 99 pisma codziennego „A. B. C." z dn. 6 kwietnia 1933 r. pojawił się artykuł „Nowy projekt w sprawie wypłaty emerytur państwowych. Emeryci mogą być „odstąpieni zagranicy", który zawiera wiadomości nieprawdziwe, mogące wprowadzić w błąd czytelników.

Nieprawdą jest, jakoby Rząd prowadził obecnie jakiekolwiek pertraktacje z kapitalistami, czy towarzystwami asekuracyjnemi zagranicznemi czy krajowemi o przejęcie przez nie wypłaty emerytur za pewną dopłatą, gdyż Rząd zupełnie z nikim żadnych pertraktacyj w tych sprawach nie prowadził i nie prowadzi.

Błędne są również wyliczenia autora artykułu wysokości wydatków Skarbu Państwa na emerytury. W budżecie na r. 1933/34 ustalono wydatek na emerytury cywilne i wojskowe 157.800.000 zł, na emerytury w przedsiębiorstwach Pol. Poczta, Telegraf i Telefon oraz Lasy Państwowe 20.746.110 zł, w monopolach 7.122.800 zł, razem zatem, nie licząc wydatków na emerytury pokrywanych wyłącznie przez Polskie Koleje Państwowe, na kwotę 185.666.910 złotych.

Przyczyną szybkiego wzrostu emerytur nie jest przedwczesne rzekomo przenoszenie w stan spoczynku, gdyż te przypadki są ilościowo znikome, właściwym powodem jest ta okoliczność, że zgodnie z ustawą emerytalną Skarb Państwa płaci emerytury nie tylko za lata służby polskiej, ale w równej mierze za lata służby w dawnych państwach zaborczych oraz za lata pracy zawodowej, za które to okresy Skarb nie uzyskał absolutnie żadnej rekompensaty materjalnej. Następnie opłat, względnie składek emerytalnych nie pobierano wogóle aż do czasu wprowadzenia waluty złotowej, poczem opłata emerytalna wynosiła do 1 kwietnia 1931 r. zaledwie 3%, następnie przez jeden rok pobierano 5%, a dopiero obecnie od 1 kwietnia 1932 r. opłata na cele emerytalne wynosi 8%.

Mylne jest również twierdzenie autora artykułu, jakoby składki emerytalne wynosiły obecnie około 80 miljonów zł, gdyż opłaty emerytalne obliczone w budżecie na r. 1933/34 wynoszą od funkcjonarjuszów cywilnych i wojskowych 50.200.000 zł, zaś od funkcjonarjuszów lasów państwowych oraz pocztowych 5.870.000 zł. Przedsiębiorstwo Polskie Koleje Państwowe należy pominąć, gdyż przedsiębiorstwo to posiada zupełnie odrębny system gospodarczy, a pracownicy kolejowi nie podlegają postanowieniom ogólnej ustawy emerytalnej dla funkcjonarjuszów państwowych, posiadają natomiast zupełnie odrębne przepisy służbowe i emerytalne.

Błędne nakoniec jest twierdzenie, jakoby przeliczenie emerytur według nowych zasad miało nastąpić dopiero od 1 lipca, gdy art. 6 ustawy z 18 marca 1932 r. (Dziennik Ustaw Nr. 26, poz. 239) wyraźnie postanawia, że otrzymujący zaopatrzenie emerytalne emeryci, wdowy i sieroty otrzymywać mają to zaopatrzenie

od 1 kwietnia 1933 r. w wymiarze ustalonym w zmienionym art. 19 ustawy, a zatem w wymiarze mniejszym od dotychczasowego.

Zmniejszenie zaopatrzeń emerytalnych od 1 kwietnia 1933 r. nie było zatem żadną niespodzianką, było bowiem zapowiedziane ustawą z 18 marca 1932 r., ogłoszoną jeszcze w marcu 1932 r.

KOMUNIKAT

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, iż w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Grudziądzu zostały wykradzione z kwitarjusza sekwestratorskiego kwity serji A Nr. 484.796, 484.797, 484.798 i 484.799.

KOMUNIKAT

Wydawnictwo p. t. „Ustawa o państwowej służbie cywilnej i przepisy dyscyplinarne", w opracowaniu Dr. I. Kaflińskiego i Dr. A. Nitribitta, zawiera tekst ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej w brzmieniu, obowiązującem od dnia 1 listopada 1932 r., wraz ze szczegółowemi objaśnieniami do każdego artykułu, oraz tekst przepisów dyscyplinarnych i tych przepisów kodeksu postępowania karnego, które mają zastosowania w postępowaniu dyscyplinarnem. Objaśnienia do ustawy o państwowej służbie cywilnej, uwzględniające orzecznictwo Najwyższego Trybunału Administracyjnego i oparte na praktyce władz naczelnych, dają odpowiedź na każdą kwestję. Powyższe wydawnictwo, jako ułatwiające w przystępny sposób dokładne poznanie przepisów służbowych, powinno ono znaleźć się w rękach każdego urzędnika. Do nabycia w Stowarzyszeniu Urzędników Państwowych, Warszawa ul. Przeskok 4, i w oddziałach P. A. T.-a w cenie 2.80 zł za egzemplarz w broszurze.
